

елементом соціалізації молоді. Значну частину безробітної молоді становить контингент молодих людей – випускників професійно-технічних та вищих навчальних закладів, які здобули професію і вперше виходять на ринок праці. Коли молода людина, отримавши диплом, інколи навіть престижний, не знаходить свого місця на ринку праці – це для неї велика моральна і психологічна травма.

Отже, для працевлаштування молоді на сучасному ринку праці необхідно:

- добре обґрунтувати трудове законодавство щодо молоді, потрібні нові підходи у працевлаштуванні;
- необхідно встановити тісний зв'язок «ВНЗ – ринок праці»;
- діяльність служб зайнятості має бути налагодженою краще;
- при наборі випускників шкіл у ВНЗ необхідно враховувати майбутні тенденції на ринку праці, щоб майбутні спеціалісти були затребуваними;
- створити дієву систему професійної орієнтації незайнятого населення, в т. ч. молоді, яка закінчила навчальні заклади різних рівнів акредитації або навчається у них, зокрема шляхом професійної орієнтації населення та створення сучасної інформаційної бази, здійснення різноманітних заходів щодо популяризації робітничих професій тощо.

Бібліографія

1. Дяків О. П. Особливості розвитку молодіжного ринку праці в Україні [Електронний ресурс] / О. П. Дяків, О. М. Колодка, М. М. Римарчук.

2. Рощина Н. В. Особливості працевлаштування молоді на ринку праці [Електронний ресурс] / Родища Н. В., Борданова Л. С.

3. Формування ринку праці в Україні. – Режим доступу: <http://ua.coolreferat.com/> Формування_ринку_праці_в_Україні.

4 businessua.com/ [Електронний ресурс]: [Інтернет-портал]. – Електронні дані. – [Київ: Український Інтернет-портал «ТРУД»]. – Режим доступу: <http://businessua.com/>

Андріана МАКСИМОВИЧ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

СУЧАСНИЙ СТАН НЕРІВНОСТІ ЗА ДОХОДАМИ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах диференціація доходів населення сягнула величезних масштабів, що, у свою чергу, становить загрозу для економічної, соціальної та політичної стабільності в суспільстві і країні загалом.

Проблему нерівномірності розподілу доходів досліджували такі зарубіжні вчені, як О. Лоренц, Л. Гайск, Дж. Р. Гікс, А. Сміт та ін. Серед українських науковців: М. Туган-Барановський, Е. Лібанова, О. Чуприна, Н. Холод, С. Панчишин, В. Новіков та ін., займалися вивченням таких питань, як диференціація доходів, бідність населення і її причини [4].

Найважливішим показником добробуту суспільства, рівня економічного і соціального розвитку, що дає змогу оцінити купівельну спроможність і можливості як окремої людини, так і сім'ї, є показник реального доходу [1]. Так, для українського суспільства характерна суттєва диференціація за рівнем добробуту, а також значна частка бідного населення і дуже низька питома вага середнього прошарку населення. На нашу думку, це зумовлено тим, що в Україні діє недосконала законодавча база, де немає чітко прописаних законів, і найголовніше не вказана відповідальність за їх недотримання чи порушення законодавчих положень. До наслідків нерівномірного розподілу доходів населення можна віднести: низький рівень життя в країні, бідність населення, відтік кваліфікованої робочої сили за кордон, соціальну напруженість, складну криміногенну ситуацію, процвітання тіньової економіки, високий рівень корупції, політичну нестабільність, що в сукупності призводить до стримування соціально-економічного розвитку країни [3].

У 2017 році в Україні була проведена реформа щодо підвищення мінімальної заробітної плати до 3200 грн. Проте це не мало позитивного результату, адже прожитковий мінімум залишився на тому самому рівні, що суперечить міжнародним стандартам. У даному випадку відбулося підвищення номінальної заробітної плати за зростання рівня інфляції, що призвело, у свою чергу, до підвищення цін, погіршення добробуту українців та збільшення питомої частки бідного населення [5]. Отже, реформа щодо підвищення мінімальної заробітної плати тільки погіршила реальний стан життя населення.

Для оцінки і вимірювання ступеня диференціації доходів у світовій практиці використовують коефіцієнт концентрації доходів або індекс Джині. Значення коефіцієнта Джині в Україні (24,6%) порівняно з розвинутими країнами є одним із нижчих, що вказує на низьку диференціацію доходів населення [3]. На такі результати вплинуло те, що в оцінках враховано лише доходи від легальної зайнятості, при тому, що тіньовий ринок в Україні становить близько 50%, що суттєво викривлює результати, а також те, що частина населення протягом відносно тривалого періоду часу перебувала за межею бідності, що і дало ефект рівномірного розподілу доходів. Рівень бідності в Україні перевищує 86,9%. Такий самий висновок констатувала й ООН, яка

навесні 2015 року встановила, що в Україні понад 78% населення живе за межею бідності, а прожитковий мінімум у країні наближається до порогу бідності африканських держав [2, с. 16]. Проте, як свідчать інші джерела, відношення доходів 10% найбагатших і 10% найбідніших українців з урахуванням тіньових доходів є більшим майже у 40 разів [6].

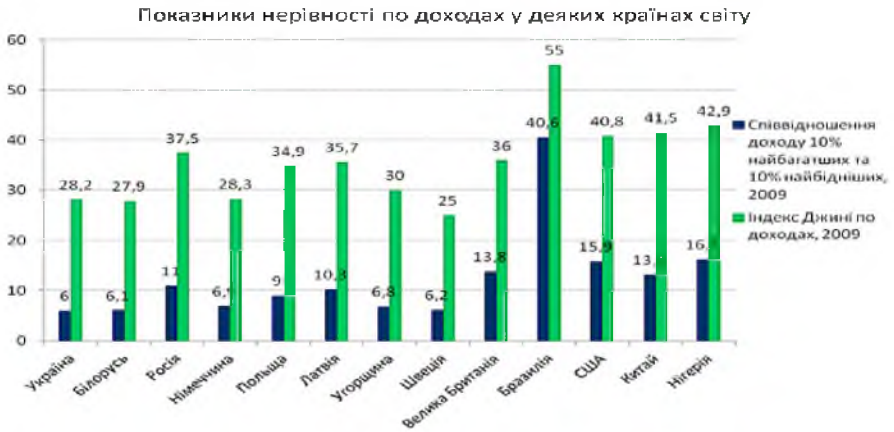

Рис. 1. Значення коефіцієнту Джині для різних країн у 2014 р., % [4]

Також для характеристики диференціації доходів використовують криву Лоренца, що показує, яку частку із сукупного доходу отримує кожна група населення. Крива Лоренца в Україні наближена до прямої бісектрис (рис. 2), що свідчить про невисоку диференціацію доходів [3].

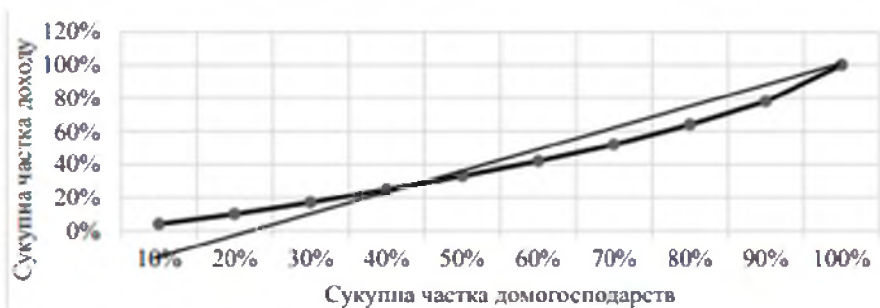

Рис. 2. Крива Лоренца для України у 2014 р. [4]

Таким чином, аналіз нерівності доходів населення України за найбільш поширеними світовими підходами характеризує відносно низький її рівень і водночас існування низки причин щодо необ'єктивності такого оцінювання і визнання на цій основі існування прихованої нерівності.

Таким чином, що у структурі населення України значно переважає бідне населення. А це означає, що нашим можновладцям необхідно терміново вжити впливових і ефективних заходів таких, як: встановлення мінімальної заробітної плати на рівні реального прожиткового мінімуму, надання соціальних пільг і субсидій бідним прошаркам населення, впровадження інновацій у виробництво, що призведе до зростання рівня оплати праці, зниження обтяжливого оподаткування, що сприятиме зменшенню тіньового сектору економіки та стабілізації податкового законодавства; стримування інфляції; покращення умов для ведення малого бізнесу, що спричинить створення додаткових робочих місць, боротьба з корупцією, орієнтація держави на формування і підтримку середнього класу населення та ін. [2]. Їх реалізація сприяла б зменшенню прірви, що сьогодні існує між багатими і бідними, зумовить підвищення рівня і якості життя всього населення, зменшить економічну і соціальну напруженість, яка панує в суспільстві.

Бібліографія

1. Економіка праці та соціально-трудові відносини : навч.-метод. посіб. Для самостійного вивчення дисципліни / за заг. ред. проф. Качана Є.П. – Тернопіль : ТНЕУ , 2016. – 376 с.

2. Єлисеєва Л.В. Проблеми розподілу доходів населення України / Л.В. Єлисеєва, О.В. Грисюк // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2016. – № 16. – С. 15–17.

3. Коваль Н.В. Соціально-економічна нерівність в Україні та світі: проблеми оцінювання та шляхи вирішення / Н.В. Коваль // Економіка та держава. – 2016. № 2. – С. 46–50.

4. Нерівність в Україні: масштаби та можливості впливу / за ред. Е. М. Лібанової. – К. : Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України, 2012. – 404 с.

5. Офіційний сайт Державного комітету статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

6. Україна: час вибору [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.razumkov.org.ua/upload/Brochure_EUCU72013.pdf.

Ірина МИЩИШИН

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Інтенсивні процеси економічних перетворень у всьому світі свідчать про формування єдиного глобального простору, що потребує на макрорівні – формування інноваційних засобів управління